

Mijn beste vriendin is onlangs verhuisd uit Amsterdam. Dat zou eerst tijdelijk zijn, maar nu blijkt dat ze toch niet meer terugkomt.

En dat doet wat met je vriendschap. Binnen een vriendschap en elke relatie heb je een ritme, je vindplekken, je manier om verbinding met elkaar te behouden.

En nu ze weg is uit Amsterdam, moeten we nieuwe manieren vinden. Ik kan niet meer makkelijk langsfietsen, we doen niet meer dezelfde balletcursus, kortom: we moeten elkaar buiten de bekende plekken en manieren weer vinden.

Ik heb hetzelfde met God meegemaakt. De bekendste standaardplek om God te ontmoeten is voor de meeste mensen toch wel *de kerk*, en dat gold ook voor mij. Ik ben opgegroeid in de kerk, en heb tot in mijn studententijd trouw elke zondagochtend de kerk bezocht. Maar na een tijdje vond ik God daar niet meer.

Ik raakte teleurgesteld, niet zozeer in God, maar vooral in de kerk zelf. Omdat er veroordeeld werd, omdat mensen die ik liefhad niet mee mochten doen vanwege hun seksualiteit, om hoe schreeuwerig en hoe commercieel sommige kerken worden. En om het beeld van God dat mij werd opgelegd, ik leerde dat God groot, bombastisch, rechtlijnig was. Iemand die je alles zou geven wat je wilde, maar die ook heel strenge regels had. Om me aan m'n geloof vast te blijven houden, heb ik dat beeld moeten laten gaan.

Ik las laatst de *Color Purple*, een boek, gekregen van een vriendin op mijn verjaardag. Hierin wordt door twee vriendinnen gepraat over hun geloof, en ik herkende me er wel in. Eén van de vrouwen zegt namelijk ook dat ze God niet meer in de kerk kan vinden. Dat mensen die naar de kerk gaan, vooral komen om te *delen over God, niet om Hem te vinden*. En nu hoeft delen over God niet direct iets negatiefs te zijn, maar wanneer je daarmee anderen oplegt hoe hun geloof er uit zou moeten zien, in plaats van aanmoedigt om God te zoeken, vind ik dat daar wel iets mis mee is.

Het werd dus tijd om nieuwe vindplekken te vinden voor God. De oude manier werkte niet meer. Gelukkig kwam ik God tegen in de natuur, in de stilte, in muziek. Wanneer ik met mijn vriend op de hoek van de straat sta en de wind snoeihard tegen ons in waait, zie ik daar God. Wanneer ik nieuw leven zie groeien, met kinderen in het park spelen, de zon in m'n kamer schijnt, zie ik de lichtheid van God. Wanneer ik 'Gist'*) binnenloop, en daar gastvrijheid ervaar en de ruimte om te zijn, niets meer en niets minder, ervaar ik daar ook God.

Het meest kom ik God tegen in de ander. In het licht dat ze uitstralen. Daar zie ik God in. En dan bedoel ik niet alleen de hyper evangelische christenen die alleen maar over Jezus praten (heel gecharmeerd), maar juist ook die mensen die zelf niet zoveel met onze God hebben. De mos-

*) *Gist Amsterdam*. Een ruimte voor christelijke spiritualiteit met kapel, stilte meditatie, yoga, brouwerij, koffie, brood, bibliotheek en meer!"

lima die andere vrouwen wil 'empoweren' door haar werk. De buurtondernemer die niet steeds wil praten over armoede, maar iets wil doen om te helpen. En ook de man die de hele dag over straat fietst met de meest kleurrijke fiets en heel hard liedjes zingt en iedereen begroet. (Als je in Oost woont dan weet je wie ik bedoel.)

God laat zich aan mij zien in Zijn creatie, en zeker niet alleen in Zijn creatie die ook in Hem gelooft.

En misschien is het wel te makkelijk, om God te zien in mensen. Om Hem te zoeken in tastbare, zichtbare dingen, zoals de natuur. Om niet vol op te vertrouwen, zonder dat je iets ziet. Maar ik denk dat ervoor kiezen om Hem te zien in de kleine dingen, ook kracht heeft.

Maar terugkomend op het boek *the Color Purple*, als je ervan uit gaat dat God in elk van ons zit, in de buurman die misschien iets te vaak aanbelt, in de straatverkoper, in iemand die net tot een gevangenisstraf is veroordeeld, in politici, in jezelf. Dan hoef je helemaal niet te wachten tot zondag. Mocht je een kerk hebben waar je je thuis voelt, laat die zondagsdienst (of woensdagmiddagdienst) dan de kroon zijn op wat er al is. **Beperk God niet tot de kerk.**

En het is spannend hè, om zelf te bepalen waar je God nog in ziet. Maar ik denk dat je uiteindelijk toch beter af bent om je Gods-

beeld wat ruimer in te zien. Ik ken genoeg mensen om me heen, die teleurgesteld zijn geraakt in de kerk en daarmee ook God zijn kwijtgeraakt. En Hem ook niet meer terug willen vinden. En ik vind het zo zonde en onnodig dat door menselijke onvolmaaktheid God geen kans meer krijgt.

Inmiddels bezoek ik na een behoorlijke zoektocht wekelijks de Elthetokerk, een klein, knullig kerkje, vol met onvolmaakte mensen, zonder enige poespas. Er wordt wel eens gezegd dat er zelfs iets meer poespas mag zijn. Ik woon ook in de leefgemeenschap die hieraan is verbonden, en dat versterkt heel erg mijn band die ik heb met de kerk. Want naar mijn inzien **maken de mensen de kerk die zij bezoeken.** En deze mensen die brengen mij naar God. Niet de preek, niet het valse orgel, maar de ontmoeting met onvolmaakte mensen, die ondanks alles willen geloven in een goede God.

Ik hoop dat je de vrijheid voelt om God te zoeken en te vinden op plekken die bij je passen. Om je niet te beperkt te voelen door wat moet en hoort, maar juist bewust te kiezen voor de dingen in de wereld die je laten zien dat Hij er nog is, in plaats van te verdrinken in de ellende, die je bij Hem weg houdt. **God is namelijk zo veel groter dan de kerk,** en als je goed kijkt, laat Hij dat dag in dag uit aan je zien.

Amen.

Zegen :

Ik zegen je met rood van de passie, waardoor je voelt dat bloed door je aderen stroomt, dat je leeft!

Ik zegen je met oranje van de ondergaande zon, waarin jij je kan hullen als een deken van troost.

Ik zegen je met geel van narcissen, zodat je blijft geloven in opstaan uit de dood.

Ik zegen je met groen van het gras, zodat je weet dat er grond onder je voeten is, een weg om te gaan.

Ik zegen je met blauw van water, om af te spoelen wat mis gaat en waar je op stukloopt in het leven.

Ik zegen je met paars, dat als een mantel van waardigheid om je heen geslagen ligt.

Ik zegen je met Gods licht, waarin alle kleuren samensmelten en wij thuishkomen in wie wij zijn.